

2017-32-0154-00008

Skrivelse af 13. marts 2017 fra Midt- og Vestsjællands Politi

Politiet stoppede på motorvejen en personbil med påhængsvogn, der var indrettet til dyretransport.

Ved kontrol af påhængsvognen kunne det konstateres, at den var så tæt læsset med får, at man ikke kunne se gulvet, og der var ikke plads nok til, at fårene kunne stå eller ligge i deres naturlige stilling.

Ved optælling fandtes at der var 23 får i det forreste rum, der blev målt til 4,42 m² og 18 får i det bageste rum, der målte 4,38 m², hvilket svarede til, at der i det forreste rum var 64,3 % overlæs, mens der i det bageste rum var 28,6 % overlæs.

Ved omlæsning af dyrene til et andet køretøj med mere plads, blev det konstateret, at et stort lam, lå på gulvet i det forreste venstre hjørne. Det var tydeligt kommet til skade med venstre bagben, der gik fremad og ud til siden på en unaturlig måde, og den kunne ikke rejse sig selv.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:

Jeg skal anmode om en udtalelse om, hvorvidt det i forhold 2 beskrevne indebærer en uforsvarligt eller grovere uforsvarligt behandling af dyr eller om forhold et har haft karakter af mishandling, jf. dyreværnslovens § 28, stk. 1.

Svar ad 1:

Rådet forstår spørgsmålet således, at der spørges til, hvorvidt det at have transporteret 41 uklippede får på påhængsvogn X på en kort transport, hvor fårene havde så lidt plads, at flere får lå under de andre, og et får havde pådraget sig så stor skade, at det ikke kunne tage støtte på venstre bagben, indebærer en uforsvarlig eller grovere uforsvarlig behandling af dyr eller om forholdet har haft karakter af mishandling, jf. dyreværnslovens § 28, stk. 1.

Det fremgår af sagsakterne, at politiet d. 22. november 2016 kl. ca. 12.22 kontrollerede et køretøj med påhængsvogn, der var indrettet til dyretransport.

Af sagsakterne fremgår endvidere, at ”påhængsvognen var læsset så tæt med får, at man ikke kunne se gulvet, der var visuelt ikke plads til at fårene kunne stå eller ligge i deres naturlige stilling.” ”... forsøgte at tælle fårene, men kunne ikke se dem alle sammen, nogle var skjult under andre får. Påhængsvognen var opdelt i 2 rum med én adskillelse på tværs af kørselsretningen.” Ved omlæsning til et større køretøj blev fårene talt. ”..i påhængsvognens bagerste adskillelse var der 18 får, og i det forreste rum var der 23 får.”

Påhængsvognen blev vejlet med og uden får, og en gennemsnitsvægt på 39 kg/får blev beregnet. Ved transport under 8 timer skal uklippede får < 55 kg, i henhold til gældende bestemmelser, have et areal på 0,3 – 0,4 m²/får.

Arealet af påhængsvognens to rum blev målt til 4,42 m² i det forreste rum og 4,38 m² i det bageste rum.

Hvis ovennævnte lægges til grund, vil der på den pågældende transport højst kunne transporteres 4,42/0,3 ~ 14 får i det forreste rum og 4,38/0,3 ~ 14 får i det bageste rum. Der var således tale om en overbelægning på mindst 9 får eller ca. 64,3 % i påhængsvognens forreste rum; og på mindst 4 får eller ca. 28,6 % i påhængsvognens bageste rum.

Af sagsakterne fremgår tillige, at ”Der var et lam ... tilbage i påhængsvognens forreste rum der ikke selv kunne rejse sig.” Dyr læge blev tilkaldt for at undersøge lammet og vurderede, at det var overvejende sandsynligt, at lammet havde en fraktur af lårbenet eller dislokation af hoften, samt at lammet ikke var egnet til videre transport. Lammet blev aflivet.

Endelig fremgår det af sagsakterne og de medsendte videoklip, at da påhængsvognen var tømt for dyr, kunne det konstateres, ”at den ikke var forsynet med tilstrækkeligt strøelse til at absorbere urin og ekskrementer. Der lå enkelte halmstrå, og der var store pytter af urin, hvori der stod tydeligt vandspejl.”

Ved pato-anatomisk undersøgelse af fåret den 25. marts 2017, på Sektion for Patologi, Institut for Veterinær Sygdomsbiologi, KU SUND, fandtes følgende:

”Ved undersøgelsen fandtes der i det venstre bagben ødem (væskeophobning) samt en mindre blødning i muskelgruppen beliggende lateralt for (ved siden af) hofteledet.

Der blev udtaget muskelvæv fra området med blødning lateralt for venstre hofteled til histologisk undersøgelse (mikroskopi). Ved den histologiske undersøgelse af muskulaturen fandtes områder med hyperæmi (forøget blodtilstrømning), hæmoragi (blødning) og fibrin (protein involveret i blodets størkningsproces) samt infiltration af enkelte neutrofile granulocytter (inflammatoriske celler). Endvidere fandtes laceration af enkelte muskelfibre med tab af tværstribning (den normale struktur/opbygning af en muskelfiber).

Alle andre organer, herunder samtlige led og knogler, fandtes uden forandringer.

Konklusion:

De observerede forandringer er forenelige med blødning og en dertil normalt forekommende mild inflammatorisk reaktion (betændelsesreaktion) i muskelgruppen beliggende lateralt for hofteledet på venstre bagben. Forandringerne vurderes at være akutte (tidlige i betændelsesreaktionen) og har en alder på få timer.”

Chaufføren oplyste, at han var ved at transportere fårene fra en mark i A til gården i B. Han var kørt fra A omkring kl. 11.15.

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe.

Lægges ovennævnte, sagsakterne og de medsendte videoklip til grund, finder Rådet, at de 41 uklipkede får ved at have været transporteret fra kl. ca. 11:15 til kl. ca. 12.22 i to rum på en påhængsvogn med henholdsvis 64,3 % og 28,6 % overbelægning, således at fårene ikke kunne stå eller ligge i deres naturlige stilling, og nogle får lå under de andre, har fårene været udsat for en høj grad af smerte, lidelse, angst og væsentlig ulempe.

Rådet vil karakterisere forholdet som groft uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens § 1.

Spørgsmål 2:

Såfremt sagen i øvrigt giver rådet anledning til bemærkninger bedes disse ligeledes indgå i udtalelsen.

Svar ad 2:

Rådet har ingen yderligere bemærkninger.

Afgørelse:

Tiltalte blev straffet med fængsel i 40 dage og tiltalte skulle betale en bøde på 15.500 kr. Forvandlingsstraffen for bøden var fængsel i 10 dage, jf. dyreværnslovens § 28, stk. 1, jf. stk. 2 og stk. 9, jf. §§ 1 og 2 og Rådets forordning (EF) nr. 1/2005, artikel 3, litra b, jf. bilag 1, kapitel I, litra 1 og 2a, Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 1729 af 21. december 2006 § 35, stk. 1, nr. 1 og 3, jf. § 10, stk. 1, jf. bilag 2 og Rådets forordning (EF) nr. 1/2005, artikel 3, litra g, jf. Bilag I, kap. VII, litra C, Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 1729 af 21. december 2006 § 35, stk. 1, nr. 3, jf. § 25 i medfør af Rådets forordning nr. 1/2005, artikel 1, stk. 3, Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 1729 af 21. december 2006 § 35, stk. 1, nr. 3, jf. § 16, i medfør af Rådets forordning (EF) nr. 1/2005, artikel 1, stk. 3, samt bekendtgørelse nr. 1312 af 30. november 2010 § 5, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, og jf. bekendtgørelse nr. 1310 af 14. december 2005 § 17, og færdselslovens § 117 d, stk. 2, jf. § 56, stk. 1, 1. pkt.

Tiltalte frakendtes retten til at eje, bruge, passe, slagte eller i det hele beskæftige sig personligt med produktionsdyr i 5 år fra endelig dom.

Tiltalte skulle betale sagens omkostninger.

Retten lagde ved straffens udmåling til grund, at tiltalte to gange tidligere er straffet for ligeartet kriminalitet, herunder har tiltalte i 2014 fået en betinget dom for overtrædelse af dyreværnsloven.

Dommen blev anket til landsretten.

Landsretten stadfæstede byrettens dom med den ændring, at tiltalte straffedes med fængsel i 60 dage og en bøde på 2.000 kr. Forvandlingsstraffen for bøden var fængsel i 6 dage. Tiltalte skulle betale sagens omkostninger for landsretten.

Landsretten lagde ved straffastsættelsen vægt på det af byretten anførte, samt på forholdenes karakter og omfang, herunder antallet af dyr og den på et af dyrene forårsagede skade.